

LIETUVIŲ TAUTINIŲ ŠOKIŲ INSTITUTO

Žiniaraštis

2008 m. rugsėjis, nr. 51

SUŠOKOME DŽIAUGSMO ŠOKĮ – VALIO!

Kokie mes visi laimingi, kad XIII Lietuvių tautinių šokių šventė buvo

puiki,

graži,

linksma,

prasminga!

Kaip nuostabu, kad su nauja ir nepailstančia energija Los Angeles miestas pajėgė suorganizuoti, iššėsdamas visus pažadus, gražaus **lietuviško šokio šventę!**

Kaip džiugu, kad negailėjo net mažiausia lietuviška vietelė Amerikoje atsiliepti su ryžtu: „Taip, dalyvausime!“

O kodėl viskas pasisekė? Kodėl susirinkome? Kodėl generalinės repeticijos buvo sklandžios ir geros? Kodėl jautėmės **gerai** VISĄ savaitgalį, visuose pokyliuose ir ŠVENTĖJE? Man lengva surasti atsakymą, todėl drąsiai iškeliu galvą ir pasakysiu „KODĖL“!

Aš visuomet tikėjau JUMIS VISAIS! Aš tikėjau, kad atsiras nuoširdžių žmonių šią ŠVENTĘ įgyvendinti, nes jų gyvena visur, yra pasiruošę – tik reikėjo JUOS surasti, užburti ir pakviesti pozityviam darbui! Jūs žinote, kas Jūs esate – JŪS įsijungėte į nuoširdų darbą. AČIŪ AČIŪ JUMS visiems!

Dar girdisi plojimai ir atgarsiai; žinome, kad patenkinti VISI DALYVIAI – šokėjai, mokytojai, rengėjai, svečiai iš Lietuvos, žiūrovai. Parašė mums daug gražių laiškų. O ypač amerikiečiai žiūrovai, kurie anksčiau nematė, nežinojo, kad gali vykti toks renginys mūsų daugiakultūrinėje Amerikoje, rašė laiškų laiškus, vartojant žodžius: „AWESOME, FABULOUS, AMAZING, WOW, FANTASTIC, SMOOTH, JOYOUS, SPECTACULAR, BEAUTIFUL!“

TAIP GERA buvo mums visiems sueiti šioje šventėje! Gera buvo išmėginti naujai pritaikytus šių dienų „show“ elementus - ar tai atributika, ar apšvietimas, ar didysis ekranas vaizdo pajvairinimui. Valio, kad pasisekė ir kad patys vadovai ir šokėjai atsivežė su savimi gerus norus ir pozityvią galvosena. Stebėjau, kai repeticijų ir petraukų metu susiburdavo grupelės ir dar daugiau repetavo pagerinti/patikslinti repertuarą. Šaunu, kad jautė tokį norą paspartinti žingsnį („to put one's best foot forward“)!

Pavyzdinga buvo, kad DUKE universiteto mokytojos-šokėjos pirmą kartą išdrįso suburti/įjungti amerikiečius šokėjus! Kansas City jau seniai taip daro ir šįkart atsivežė vaikučius! Kaip puiku, kad vėl įsisteigė grupė San Francisco! Pagirtina, kad Detroitas nepaisė iškilusių sunkumų ir vis tiek atvažiavo su ryžtu ir optimizmu įsijungti į bendrą šokį. Ačiū Bostonui ir Omaha už pavyzdinę bendradarbiavimą!

Ar žinojote, kad skirtingų grupių junginiai labai pavyko šioje šventėje? Ačiū Klyvlendui, kuris iš dalies susijungė su Niujorku; Oregon su Seattle ir Los Angeles; Denver su Čikagos Lietuvos Vychiais, Čikagos lituanistine mokykla ir Oregon; Madison „Žaibas“ su Filadelfijos „Žilvinu“, DUKE „Šokis“ su Filadelfijos „Aušrine“; Arizonos „Saulė“ su Čikagos „Lėtūnu“, vyresnieji šokėjai iš Toronto su Detroitu, San Diego „Jūra“ surado Los Angeles „Spindulį“, o su Washington, DC „Juosta“ atrodė, kad Rytai jungėsi su Vakarais. Valio! Gražus bendradarbiavimas! Džiaugiamės, kad svečiai iš Lietuvos susidraugavo su šokėjais iš visur ir tikrai pamatė Kaliforniją!

Supratome, kaip svarbu užtikrinti mažytes vietas, kad jos svarbios – neatstumiant nė mažiausio vieneto, pritaikiant, kad ir ta grupė, kuri neturėjo 8 porių, VIS TIEK rado vietą su visais šokti. Daug kas pasisakė, kaip gerai jautėsi, kad turėjo progą iš viso dalyvauti.

O aš, kaip Meno vadovė, vienu metu buvau paskendusi rūpesčiuose ir nerimavau, bet suradau paslaptį, kaip suruošti gerą šventę. Atsakymas – **NUOŠIRDUS BENDRADARBIAVIMAS!**

Aš visuomet būsiu laiminga, kad galėjau išstisus metus gražiai ir artimai dirbti su nuostabiais žmonėmis. Nors negyvenome tame pačiame mieste, vis tiek bendradarbiavome šių dienų technologijos ryšių dėka. Kiekvienas klausė: „Kuo galiu DAR padėti?“ Nepaisėm kritikos, kad mes „nepatyrę“, per „jauni“, neklausėme tam tikrų „patarimų“, kad turime neįmanomų „svajonių“.

Mūsų kūrybinio komiteto nariai ieškojo savo širdžių gelmėse, kas aktualu mūsų bendrai vizijai – užsispyrusiai, su energija, ieškom naujų požiūrių. Pasakysiu, kokia buvo stebuklinga sudėtis kai virėm virėm PROGRAMĄ:

1. Klausėm tik geriausių patarimų - iš mūsų mielos p. Genovaitės Breichmanienės (tai viena iš išėivijos tautinių šokių AŽUOLŲ, mūsų „auksas“) ir Danguolės Navickienės (JAV lietuvių bendruomenės tarybos Prezidiumo pirmininkės).

2. Derinom bendrai repetuarą ir aikštės planus su Lidijos Ringienės ramiu būdu ir patirtimi, žinant, kad „Blezdingėlė“ visuomet turi „skristi“; su Tomo Mikuckio talentu (daug žadančio, motyvuoto mokytojo, sugebenčio derinti naujoves iš Lietuvos su seniai išbandytais kūriniiais); pridėdant Sigitos Barysienės patyrimą iš Lietuvos (galvojom apie kitus požiūrius), o tada

3. Išdrįsime įmesti visas žinias į mano „svajonių maišelį“, patikrinti, ar tikrai galim dar daugiau pagerinti patiekalą įvairiais papuošimais.

4. Suradom talentingų žmonių, kurie prisidėjo prie kūrybinio darbo, ir esame laimingi,

- kad mano brolio, menininko Aloyzo Razučio šviesų ir didžiojo ekrano vizija buvo įgyvendinta;
- kad Rimo Polikaičio ir Auksuolės Jackūnaitės muzikinis supratimas, kaip geriausia panaudoti gautą muziką, buvo gerai pritaikytas;
- kad bendradarbiai Lietuvoje nuoširdžiai padėjo mums įrekorduoti dviejų šokių muziką;
- kad savo tarpe suradome savanorių ir menininkų, kurie piešė piešinius, rašė rašinius, gamino reikmenis, pastatė atributiką, sukūrė šventės tinklalapį ir paaukojo savo talentus (vaidybą, medžiagas), laiką tik už lietuvišką AČIŪ.

5. Supratom, kad pastatyti gerą „show“ reikėjo ne tik „LIGHTS, CAMERA ir ACTION!“, bet ir ŠIRDIES PASIAUKOJIMO!

O tolimesnė laimė vedė mus, kad **Rūta Lee** dar sykį užbūrė mus fantazija savo holivudišku pasveikinimu. Buvo šaunu!

LIETUVIŲ TAUTINIŲ
ŠOKIŲ
ŠVENTĖ
LOS ANGELES

Aš manau, kad visiems pasiliks gražiausi prisiminimai ir kad šokių šventėje tikrai buvo, kaip pažadėtas, DŽIAUGSMO ŠOKIS!

Nuoširdžiai linkiu VISIEMS:

- toliau linksmai šokti savo miestuose;
- ieškoti/įjungti naujus (iš bet kurios „bangos“), jaunatviško entuziazmo turinčius žmones;
- surasti progų pasirodyti svetimtaučiams, garsinant **gerą** Lietuvos vardą;
- nepamiršti pridėti lietuvišką žodį ir dainą prie ŠOKIO!

Svarbiausia linkiu *tollau dirbti su nuoširdumu!*

Jūsų

-Danguolė Razutytė-Varnienė

Šventės užbaigimo pokylyje:

Lietuvių liaudies kultūros centro Choreografijos poskyrio vadovė Snieguolė Einikytė, XIII Lietuvių tautinių šokių šventės meno vadovė Danguolė Varnienė, choreografė Birutė Brazdžiūtė, Lietuvos tūkstantmečio dainų šventės Šokių dienos meno vadovė Laimutė Kisielienė, IV tautinių šokių šventės meno vadovė Nijolė Pupienė, Panevėžio ansamblio „Grandinėle“ vadovė Zita Rimkuvienė.

MUS RIŠA LIETUVIŠKAS TAUTINIS ŠOKIS

Iškilmingai užbaigta XIII Lietuvių tautinių šokių šventė. XIV šventė turėtų įvykti už 4-erių metų. Bet išėivijos lietuviškų tautinių šokių mėgėjų laukia ypatinga šventė, visų švenčių šventė – Lietuvos tūkstantmečio dainų šventė AMŽIŲ SUTARTINĖ.

Liepos 7 d. rytą pagrindinio šventės viešbučio konferencijos kambaryje susirinko maža vadovų bei mokytojų grupelė susipažinti su Lietuvos delegacijos atstovais neformaliai pabendravimui-kavutei ir išgirsti naujausias žinias apie tūkstantmečio šventę. Mūsų šokių šventės meno vadovė Danguolė Varnienė pasveikino visus susirinkusius ir pakvietė Lietuvių tautinių šokių instituto (LTŠI) sekretorę Vidą Brazaitytę toliau vesti pasikalbėjimą.

Pirmiausia pristatyti gerbiami svečiai: Tautinių mažumų ir išėivijos departamento (TMID) tarptautinio bendradarbiavimo poskyrio vedėja Jolanta Norkevičienė, Lietuvių liaudies kultūros centro (LLKC) direktorius Saulius Liausa, LLKC Choreografijos poskyrio vadovė Snieguolė Einikytė, Lietuvos tūkstantmečio dainų šventės Šokių dienos meno vadovė Laimutė Kisielienė, Šokių dienos vyriausios baletmeisterės Živilė Adomaitienė, Ilona Baltikauskaitė bei Birutė Brazdžiūtė ir šokių šventėje dalyvavusi Panevėžio bendruomenių rūmų vaikų ir jaunimo šokių ansamblio „Grandinėle“ vadovė Zita Rimkuvienė.

LLKC dir. Saulius Liausa apibūdino AMŽIŲ SUTARTINĖS renginius, kurie vyks 2009 m. liepos 1-6 d. d.:

- o liepos 1: profesionalios muzikos diena - Arkikatedroje, pilių teritorijoje, Šv. Kazimiero bažnyčioje;
- o liepos 2: liaudies meno dirbinių parodos atidarymas, chorinis koncertas-vakaras, šiuolaikinio folkloro koncertas Kalnų parke, kanklių muzikos koncertas Kaune;
- o liepos 3: moksleivių dainų diena Vingio parke;
- o liepos 4: Ansamblių vakaras Kaune, Folkloro diena Vilniuje ir pučiamųjų koncertas Siemens arenoje;
- o liepos 5: Šokių diena Žalgirio stadione, teatro pasirodymas Sereikiškių parke, „Amerika pirtyje“ Rusų dramos teatre;
- o liepos 6: eitynės, parodos, paminklo atidengimas, Dainų diena Vingio parke.

Bus kitų įvairių renginių, nes VILNIUS – Europos sostinė 2009. Liepos 3-6 d. d. vyks ir chorinės muzikos konferencija.

Šokių dienos koordinatore Snieguolė Einikytė pakvietė visus į ruošiamus choreografų kursus, kurie bus šių metų rugsėjo 15-21 d. d. Nidoje. TMID kažkiek finansuotų išėivijos vadovų/mokytojų dalyvavimą šiuose kursuose. Kiekviena Lietuvių bendruomenės krašto valdyba turės patvirtinti prašymus. Bus paruoštas kursų vaizdo įrašas, o muzikos įrašus persiųs vėliau. Kiekvienas išėivijos ansamblis, norintis dalyvauti Šokių dienoje, turės įrašyti išmoktą šokių repertuarą į vaizdo juostą ir ją atsiųsti LLKC Choreografijos poskyriui (iki 2009 m. balandžio 1 d.) peržiūrai, kad meno vadovė galėtų ištaisyti klaidas. Šokių dienos registraciją tvarkys Pasaulio lietuvių bendruomenės paskirta šokių grupių koordinatore Rita Karasiejienė. LLKC informacijos poskyrio vedėja Eglė Ladigienė paskirta ryšininke išėivijai. LLKC taip pat nori minimaliai padengti išėivijos dalyvių nakvynes ir maitinimą.

Šokių dienos meno vadovė Laimutė Kisielienė pabrėžė, kad gyvenam nuo šventės lyg šventės. Šokių dieną šoksime apie laiką – Lietuvos, žmogaus, šeimos, darbo. Šokių diena bus skirstoma į tris dalis - istorinę, darbo ir

šeimos. Darbo dalis išlikusi ta pati nuo praėjusios 2007 m. šventės. Išėjimai siūlo darbo dalį prie kurios prisidėjo pora naujų šokių. Išėjimai galės dalyvauti ir istorinėje dalyje, bet turės pasisiūti 16-ojo amžiaus kostiumą. Darbo ir šeimos dalyse suaugusiųjų/pagyvenusiųjų kolektyvai turės šokti su vaikais. Šių amžių grupėms siūloma mokyti šokius su savo grupių vaikais, o Lietuvoje bus surasti vaikų ansambliai. Jaunimo repertuarą sudaro: „Žemynėlė“, „Kubilinis“, „Sūpuoklėlės“, „Eisim, sesulės“, „Mintinis“ sujungtas su „Šiaudai be grūdų“; suaugusiems/pagyvenusiems: „Motinėle obelėle“, „Senovinis spacerius“, „Išėjo tėvelis“, „Polka su rugučiais“. Dar gali prisidėti bendras šokis „Po malūno sparnais“, įvairūs priešokiai, finalas „Išausim margą raštą“. Šokių dienos repeticijos vyks birželio 30-liepos 4 dienomis. Vyriausios baletmeisterės kvietė kuo gausiau dalyvauti Lietuvos tūkstantmečio šventėje.

TMID atstovė Jolanta Norkevičienė supažindino pokalbio dalyvius su šios institucijos veikla. Užsienio skyrius bendrauja su pasaulio lietuvių bendruomenėmis. Pirmenybė skiriama lituanistinėms mokykloms. Rugsėjo 15 d. bus paskelbti nauji projektų rėmimo prašymai TMID tinklalapyje (www.tmid.lt). Yra svarbu, kad siunčiamoje informacijoje būtų konkretūs faktai, kuriuos pirmiausia reikia pristatyti Lietuvių bendruomenių pirmininkams patvirtinimui. Po to LB pirmininkai prašymus siunčia TMID.

Pabaigai LTŠI ryšininkė Rita Karasiejienė paminėjo, kad XIII Lietuvių tautinių šokių šventė baigta, dabar žiūrime į Lietuvos tūkstantmečio šventę. Kaip ir praetyje, užsienio kolektyvų dalyvavimą administruos ir koordinuos Pasaulio lietuvių bendruomenė. Šokių grupių koordinatore bus Rita Karasiejienė, o chorų koordinatorių - Darius Polikaitis. Registraciją tūkstantmečio šventei rasite šio žiniaraščio pabaigoje.

Šiaurės Amerikos tautinių šokių grupių vadovai ir mokytojai dėkingi Lietuvos delegacijai už nuoširdų bendradarbiavimą, žinių pasidalijimą, o ypač už kvietimą sugrįžti į Tėvynę Lietuvą dalyvauti nepaprastame istoriniame renginyje.

Vida Brazaitytė

Pasikalbėjimo-kavutės dalyviai:

I eilėje – Danguolė Varnienė, Dalia Bilaišytė-DeMuth, Vida Brazaitytė, Laimutė Kisielienė, Lidija Ringienė, Aušrinė Širvinskienė, Audra Lintakienė; II eilėje – Vilija Kirvelaitienė, Zita Rimkuvienė, Sigita Barysienė, Ilona Baltikauskaitė, Snieguolė Einikytė, Birutė Brazdžiūtė, Tomas Mikuckis, Jolanta Norkevičienė, Rita Karasiejienė, Saulius Liausa, Živilė Adomaitienė, Gintaras Grinkevičius, Rasa Poskočimienė; III eilėje – Vytautas Maciūnas, Jurgis Joga, Darius Polikaitis.

„Lietuva“) šokėjų gretas.

Prof. Juozas Lingys, ilgametis Valstybinio dainų ir šokių liaudies ansamblio „Lietuva“ vyriausias baletmeisteris, apie Juozą Gudavičių rašė: „Aš savo prisiminimuose aiškiai matau pirmuosius jo šokio žingsnius, ryškų augimą ir vaiskų žydėjimą. Per dvi tris savaites jis paruošė net keturis šokius, o 1946 m. balandžio 25 d. jau dalyvavo liaudies ansamblio koncerte. Labai vykęs debiutas nulėmė naują profesiją – nuo gegužės 1 dienos jis buvo oficialiai priimtas šokėju“.

Dirbdamas ansamblyje, Juozas Gudavičius 1947 – 1950 m. laikotarpiu vadovavo Vilniaus amatų mokyklos šokių kolektyvui, 1950 – 1956 m. laikotarpiu - Vilniaus universiteto dainų ir šokių ansamblio šokėjams.

Kūrybinė Valstybinio ansamblio atmosfera, darbas mėgėjiškose šokių grupėse bei ansambliuose traukė Juozą Gudavičių išbandyti ir savo kūrybines jėgas.

1951 m. gimė pirmasis jo šokis „Klumpakojis“, kuris ir šiandiena nesuklupdama keliauja per visas scenas. 1955 m. pasirodęs lyriškas vestuvinis šokis „Rezginėlė“ parodė, kad Juozas Gudavičius turi neabejotiną kūrėjo talentą. Šiandiena tai – lietuvių tautinio šokio aukso fondas.

Nuolatinis jauno baletmeisterio troškimas profesiniai tobulėti 1956 m. atvedė Juozą Gudavičių į Maskvos teatro meno instituto Baletu režisūros skyrių.

1961 m. Valstybiniame akademiniam (dabar nacionalinis) operos ir baletu teatre Juozas Gudavičius apgina savo diplominį darbą – pastato F. Jarulino baletą „Šuralė“ ir su pagyrimu baigia institutą. Jam suteikiama baletmeisterio – režisieriaus kvalifikacija.

Tai ne vienintelis kūrybinis darbas baletu scenoje. Kiek vėliau, 1969 m. jis su L. Navickyte M. K. Čiurlionio meno mokykloje mažųjų atlikėjų ir žiūrovų džiaugsmui pastato A. Kleinickio baletą „Beširdis“.

Baigęs studijas Maskvoje, Juozas Gudavičius toliau dirba Valstybinio ansamblio baletmeisteriu, vienerius metus (1965) vadovauja Kauno muzikinio teatro baletu trupei, kur pastato šokius keturioms operetėms: A. Ščerbakovo „Tabokinis kapitonas“, F. Lou – „Mano puikioji ledi“, J. Štrauso – „Venecijos naktis“ ir A. Novikovo – „Kamila“. Išmėgina jėgas ir dramos teatro scenoje. Vilniaus rusų dramos teatre pastato šokius K. Vitlingerio spektakliui „Žmogus ir žvaigždė“, Vilniaus akademiniam dramos teatre – V. Tokarevo pjesei „Sąžinė“, Kauno dramos teatre – J. Avyžiaus „Kaimas kryžkelėje“, Klaipėdos dramos teatre – J. Grušo „Barbora Radvilaitė“, Žemaitės „Marti“ ir K. Donelaičio „Metai“.

Tuo metu Juozas Gudavičius sukuria ir keletą šokių estradiniams kolektyvams ir dirba pedagoginį darbą M. K. Čiurlionio meno mokyklos Choreografijos skyriuje, kur „Lietuvos“ ansambliui rengia pirmuosius profesionalius šokėjus, nepamiršta ir liaudiško šokio, kuria juos ne tik scenai, bet ir dainų šventėms. O kur dar apžiūros, konkursai, kūrybinis darbas mėgėjiškuose šokių ansambliuose, respublikinėse, moksleivių bei Pabaltijo šalių studentų dainų ir šokių šventėse.

Ankstų ir saulėtą rugpjūčio 1 d. dienos rytą sustojo plakusi profesoriaus Juozo Gudavičiaus, žymaus Lietuvos choreografo, tautinių šokių kūrėjo ir puoselėtojo, Klaipėdos universiteto Menų fakulteto Choreografijos katedros įkūrėjo ir ilgamečio jos vadovo, širdis.

GYVENIMAS PAŽENKLINTAS ŠOKIU

Ilgas, gražus ir prasmingas prof. Juozo Gudavičiaus gyvenimo ir kūrybos kelias.

Juozas Gudavičius gimė 1926 m. gruodžio 15 d. Martyniškyje, Ukmergės rajone. Tėvams persikėlus į Ukmergę, mokėsi gimnazijoje, tačiau brandos atestatą įgijo jau gyvendamas Vilniuje.

Šokti Juozas Gudavičius pradėjo 1940 m. Vilniaus III gimnazijos šokių kolektyve, tačiau rimčiau su šokiu susidūrė 1944 – 1945 m. dirbdamas fizinio lavinimo vadovu Vilniaus amatų mokykloje, kur jam kartais tekdavo atsistoti ir prieš šokių kolektyvą.

1946 m. pradžioje Juozas Gudavičius buvo priimtas į dainų ir šokių Liaudies ansamblio (dabar

1967 m. Vilniaus pedagoginiame institute (dabar pedagoginis universitetas) steigiama Choreografijos katedra, kuri pirmą kartą Lietuvos kultūros istorijoje pradeda rengti choreografus su aukštuoju išsilavinimu. Katedrai vadovauti kviečiamas Juozas Gudavičius. Nuo tada jis palieka ansamblių „Lietuva“ ir atsideda pedagoginiam darbui.

1971 m. Choreografijos katedra buvo perkelta į Klaipėdą ir tapo čia steigiamos naujos aukštosios mokyklos (dabar Klaipėdos universitetas) branduoliu.

Stebuklus kuria didelis darbas, sušildytas tarpusavio pasitikėjimu, pagarba ir meile pasirinktam tikslui. Juozo Gudavičiaus kūrybingumas, pedagoginis taktas, atsidavimas darbui uždegė visus. Netrukus į choreografinio gyvenimo verpetą įsitraukia pirmieji katedros auklėtiniai, suskamba jaunatviškas vokalinio – choreografinio ansamblio „Vėtrungė“ vardas, kiek vėliau žėrinčiomis spalvomis suspindi istorinio šokio ansamblis „Saltanda“.

Klaipėdoje Juozo Gudavičiaus kūrybos kraitė pasipildė naujais šokiais. „Vėtrungėje“ gimė nuotaikinga „Apaščios polka“, lyriškas „Priegalvėlis“, iškilmingas „Pasisveikinimas“, žaismingi „Grybautojai“, „Žiedo dalinimas“, „Gėlių kadrilis“, polka „Op – op“ ir kiti.

Dirbant pedagoginį darbą, niekada nebuvo nutrūkęs ryšys su visos respublikos choreografiniu gyvenimu. Juozas Gudavičius – dvylikos respublikinių (dabar pasaulio lietuvių) Dainų švenčių, aštuonių Pabaltijo respublikų (dabar Baltijos valstybių) studentų švenčių „Gaudeamus“, trijų respublikinių moksleivių Dainų švenčių šokių dienų vyr. baletmeisteris, meno vadovas ar režisierius, pirmasis 1990 m. atkurtos Lietuvos choreografų sąjungos pirmininkas. O kur kiti respublikiniai renginiai, Vilniaus, Kauno, Klaipėdos miesto dainų ir Jūros šventės, seminarai, apžiūros ir konkursai.

Juozui Gudavičiui penkis kartus už Dainų švenčių šokių dienos ir ansamblių vakaro choreografinį sprendimą buvo paskirtos Lietuvos kultūros ministerijos choreografijos premijos, o 1986 m. – valstybinė literatūros ir meno premija, 1997 m. – prof. J. Lingio premija. Visa kūrybinė veikla įvertinta Lietuvos liaudies artisto garbės vardu (1985) bei Lietuvos valstybinės premijos laureato vardu (1986), o už pedagoginį darbą suteiktas profesoriaus vardas (1982).

2004 m. prof. Juozui Gudavičiui Lietuvos respublikos Prezidentas iškilmingai įteikė ordiną „Už nuopelnus Lietuvai“, o 2007 m. jam buvo suteiktas Klaipėdos kultūros magistro vardas.

Prof. Juozo Gudavičiaus auklėtinių tarpe keli šimtai Choreografijos katedros absolventų, kuriems jis perteikė šokio kūrimo paslaptis, skiepijo meilę šokiui ir žmogui. Ketvirtį amžiaus prof. Juozas Gudavičius vadovavo Choreografijos katedrai ir jos meniniams kolektyvams. Ir šiandien čia dirba šokiui ir savo mokyklai pasišventę pedagogai, kurių dauguma – Profesoriaus mokiniai.

Prieš porą metų Profesorius pasitraukė iš aktyvios pedagoginės veiklos, tačiau niekada nenutraukė ryšio su Choreografijos katedra. Prof. Juozui Gudavičiui visada buvo smalsu matyti, kaip dirba jo jaunesnieji kolegos, kokie studentai susirinko šiemet ir bus kitąmet, kokios aistros verda kūrybinio darbo baruose. Visiems buvo malonu 2006 m. vasarą Tartu (Estija) vykusios Baltijos valstybių studentų šventės „Gaudeamus – XV“ Lietuvos delegacijos kūrybinės grupės gretose matyti kupina energijos prof. Juozą Gudavičių, kurio garsiosios „Rezginėlės“ raštus pynė 358 šokėjai iš visos Lietuvos.

Savo 80 –ąją gimtadienį prof. Juozas Gudavičius sutiko apsuptas savo auklėtinių ir kolegų, o jo kūrybinės veiklos 60 – metis Klaipėdoje buvo pažymėtas Tarptautiniu tautinių šokių grupių ir ansamblių konkursu – festivaliu „Klumpakojis – 2006“. Šio konkurso iniciatorius - taip pat prof. Juozas Gudavičius. Jo, kaip ir ankstesnių (2001, 2003) konkursų karaliumi buvo neprilygstamas savo žaismingumu „Klumpakojis“, džiuginantis žiūrovus, atlikėjus, skatinantis naujiems kūrybiniams ieškojimams jaunąją choreografų kartą.

Laimingas turėjo būti žmogus visą savo gyvenimą ejęs šokio ritmu... Prof. Juozą Gudavičių į amžinojo poilsio vietą Vilniaus Antakalnio kapinių menininkų kalnelyje susirinko gausi šeima jo kūrybos gerbėjų, kolegų, bičiulių ir auklėtinių. Kaip testamentas visiems mums liks Profesoriaus darbai ir žodžiai: „Lietuvių tautinis šokis – gėlė, kurią reikia auginti, nuolat prižiūrėti ir tik tuomet ji pražys ne vienkartinio žiedu, o ištisu gėlynu“.

Almutė Gražulienė,
KU MF Choreografijos katedros docentė

ĮVAIRŪS...

Primename, kad 2008-2009 nario mokesį reikia sumokėti iki š. m. gruodžio 1 d. Prašom užpildyti nario mokesčio lapelį ir su 20 dol. čekiu, išrašytu LITHUANIAN FOLK DANCE INSTITUTE, išsiųsti sekretorei pateiktu adresu.

*

2009 m. Lietuvos tūkstantmečio dainų šventės AMŽIŲ SUTARTINĖ Šokių dienos pasiruošimo **kursai** 2-3 dienų (savaitgalio) **ruošiami** Čikagoje gruodžio ar sausio mėnesį. Tikslią datą ir registracijos informaciją paskelbsime spalio mėnesio pradžioje.

**

Apsilankykite Lietuvių tautinių šokių instituto tinklalapyje (www.lttsi.org)! Rasite įvairių praėjusios šokių šventės aprašymų, laikraščių iškarpų, gražių šventės nuotraukų.

Šokių šventės meno vadovė lankėsi Čikagoje rugpjūčio mėnesio pabaigoje redaguoti montuojamą šokių šventės vaizdo įrašą (DVD). Tikimasi, kad įrašas bus paruoštas spalio mėnesį. DVD išplatinimą pranešime vėliau.

Ieškome pagalbininkų! Lietuvių tautinių šokių instituto tikslas – tirti, ugdyti ir remti lietuvių tautinius šokius. Šiuo metu pertvarkomas LTŠI archyvas. Prašom visų LTŠI paaukoti nebevertojamas knygas, šokių aprašymų kopijas, kad būtų galima pasidalinti informacija su visais. Sukauptos medžiagos sąrašą bus galima rasti tinklalapyje šių metų pabaigoje.

Redaktorė laukia žinučių, veiklos aprašymų, nuotraukų. Su malonumu išspausdinsime. Kartu pasidžiaugsime pasisekimais, mokysimės iš Jūsų patirties. Viską siųskite žiniaraščio redaktorei: vidabrazaitis@hotmail.com arba paprastuoju paštu.

Šio žiniaraščio nuotraukos: Vidos Brazaitytės, Lidijos Ringienės, Virgijo Smilgio ir Dennis Wong.

Mieliesiems šokėjams –

Jonui Bužėnui (Los Angeles „Spindulys“)

ir

Liudui Volodkai (Madison „Žaibas“) –

iškeliavusiems į Amžinuosius namus, Lietuvių tautinių šokių institutas reiškia nuoširdžią užuojautą jų šeimoms, vadovėms, artimiesiems.

2009m. Lietuvos tūkstantmečio dainų šventės „Amžių sutartinė”

R E G I S T R A C I J A

Grupės pavadinimas: _____

Amžiaus katagorija: jaunimas (17-30) _____ vyresnieji (40-60) _____
pagyvenusieji (60+) _____

Dalyvių skaičius: _____

Šventės dalyviai turi būti bent 17-os metų amžiaus.

Vadovas/vadovė: _____

Adresas: _____

Telefonas: _____

El. pašto adresas: _____

Užpildytą registracijos anketą su 15 dol. (JAV) mokesčiu kiekvienam dalyviui su šokėjų sąrašu pasiųsti iki **2008 m. lapkričio 1 d.** (čekius rašyti PLB vardu):

Ritai Karasiejienei
2364 Adena Court
Mississauga, ON L5A 1R1
CANADA
(905)279-9079
karasiejus@hotmail.com

**Linkime gražiausios sėkmės
naujuose veiklos metuose!**

Vida Brazaitytė
12 St. Moritz Dr. Unit 201
Palos Park, IL 60464-3123
U.S.A.